

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10087

гр. София, 17.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **3320** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от „Мегалан“ ООД, чрез адв. С. Д. - М., с искане за изменение на решение № 4820 от 14.07.2023 г., постановено по адм.д. № 3320/2022 г. по описа на Административен съд София – град, II отд., 72 състав, в частта за разноските.

Прави се искане решението в частта за разноските да бъде изменено, като на жалбоподателя се присъди и сумата от 2400 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Сочи се, че за заплащането на посочената сума са представени достоверителни документи, вкл. фактура за адвокатско възнаграждение, извлечение от банкова сметка, авизо за извършено плащане, както и е включена в списъка с разноски, представен пред настоящата инстанция.

Жалбоподателят, редовно уведомен, е депозирал отговор на молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК в законоустановения срок, като прави искане за оставяне без уважение молбата на заинтересованата страна за изменение на решението в частта за разноските. Счита, че не са налице основанията за това, както и сочи, че претендираното адвокатско възнаграждение е прекомерно, което обстоятелство е заявено от жалбоподателя в хода по същество.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, както и постановеното по делото решение, приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК, и от активно легитимирана страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските и представила списък на разноските по чл.80 ГПК / л. 292 от делото/, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Като страна, за която съдебният акт е благоприятен, молителят има право да получи действително направените разноски, но само, ако са представени доказателства в този смисъл и искането за присъждане на разноски, е направено до приключване на

производството в съответната инстанция, тъй като произнасянето на съда относно отговорността за разноските е част от разрешаването на правния спор. В случая искането за присъждане на разноски е направено своевременно, но не са представени съответните доказателства.

Пред настоящата инстанция е представено пълномощно, от което е видно, че адв. С. Д. – М. е упълномощена да представлява заинтересованата страна „ Мегалан“ ООД по настоящото адм. дело № 3320/2022г. по описа на АССГ, 72 с-в, като извършва всякакви процесуални действия, каквито намери за добри, и представлява дружеството до окончателното приключване на производството във всички съдебни инстанции. В така представеното по делото пълномощно липсва изрично посочване дали е налице договорено адвокатско възнаграждение между упълномощителя и упълномощения процесуален представител, в какъв размер е, ако има такова, както и относно начина на неговото заплащане. Пред настоящата инстанция не е представен и договор за правна защита и съдействие, уреждащ отношенията между страната и упълномощения адвокат, поради което липсват доказателства за договорено възнаграждение и начин на плащане. Писмената форма на договора за адвокатска услуга е за доказване, като с него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че са договорени. Представянето на банкови документи за извършено плащане не е достатъчно да удостовери, че направените и претендираните от страната разходи в производството са били и договорени между страната и нейния процесуален представител. Този извод следва и от мотивите на т.1 от ТР № 6 от 06.11.2013г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС.

Представеният списък на разноски, приложените фактура и преводно нареждане представляват твърдения за извършени разходи, които, обаче, следва да бъдат доказани и като договорени между страните, а в случая това не е направено. При това положение съдът приема, че представените банкови документи не променят вече изложеното становище за липса на доказателства за реално направени от страна на заинтересованата страна разноски за адвокатско възнаграждение.

В посочения смисъл е и практиката на Върховния административен съд, намерила израз, напр., в определение № 6612 от 20.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 418/2023 г., II о., определение № 6075 от 7.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7450/2022 г. и др.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските, съответно молбата за изменение на постановеното по делото решение № 4820 от 14.07.2023 г. в частта за разноските е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд София-град, II отд., 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение молбата от „ Мегалан“ ООД, чрез адв. С. Д. - М., за изменение на решение № 4820 от 14.07.2023 г., постановено по адм.д. № 3320/2022 г. по описа на Административен съд София – град, II отд., 72 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: